

andre Steder fra ligesom ogsaa Sagens Natur viste, at man kunde sige sig selv, at, naar Tolden paa Silke blev betydelig forhøjet, vilde Jolk seile over til Malin og kjøbe Silkesjoler der, hvor de kunde faae dem billigere. (En Stemme: Vin). Et æret Medlem nævner Vin, men jeg vil bede de Herrer læse en Skrivelse, der er omdelt fra Grosserer-societetets Komite, hvor der hentydes til, hvad Jølgen vil blive af, at man sætter en høiere Afgift for finere Spirituosa, nemlig at de da fabrikeres her i Landet. Jo høiere man sætter Afgiften paa disse Gjenstande, desto høiere Præmier sætter man paa denne berømte indenlandske Produktion, foruden alle de øvrige Fordele, der ere forbundne dermed. I dette Spørgsmaal „Vin“ ere alle de Sagkyndige og særlig Regeringens Repræsentanter optraadte mod de Duffer, som ere fremkomne fra ikke lidet vægtige Sider i Toldudvalget, og mod de betydelige Stemmer, som i denne Sag have reist sig i dette Spørgsmaal. Der er ikke en eneste Luxusartikel, med Hensyn til hvilken der kan være mindst Tale om Muligheden af ved dens høiere Beskatning at tilveiebringe nogen alvorlig Indtægt, endfige en Indtægt, der kunde veie op imod de store Artikler, som netop Ministeren antydede, at han vilde lette til Fordel for de mindre Velhavende. Det er denne Bemærkning, jeg ikke har kunnet tilbageholde, efterat jeg har hørt den ærede Minister tale om Luxusartikler.

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Gstrup): Jeg tror, at det ærede Medlem vilde have kunnet spare sig sin Indsigelse, naar han havde lagt Mærke til, at jeg de forskjellige Gange, jeg har udtalt mig om dette Spørgsmaal, kun har brugt disse Benævnelser: Luxusvarer og absolutte Fornødenheds-gjenstande, for i Almindelighed at betegne store Klasser af Forbrugsgjenstande. Jeg troede ikke, at det vilde være rigtigt, og tror heller ikke i dette Dieblit, at det vil være rigtigt, at komme dybt ind paa disse Spørgsmaal under denne Sags Behandling; men jeg maa dog til denne almindelige Indsigelse imod det ærede Medlems Misforstaaelse af, hvad jeg har udtalt, sige, at han udtrykkelig nævnte Tobak som en af de Artikler, af hvilke der lod sig udbringe mere. Det ærede Medlem maa altsaa ikke have bemærket, at jeg ogsaa tidligere har nævnt netop denne Artikel som en af dem, der var velstkiftet til at bære en større Afgift end den, der nu hviler paa den. Jeg tror imidlertid, at det vil være rigtigt, at en yderligere Diskussion om dette Spørgsmaal bliver udsat, indtil selve dette Spørgsmaal kommer til at foreligge, enten igjennem et privat indbragt Forslag eller gjennem et Regeringsforslag. Jeg anser det ikke for Diebliftet for at være til nogen Nytte at fordybe sig mere i Spørgsmaalet; kun det ønsker jeg slaaet fast, at jeg ikke bestemt har antydet, hvilke Artikler der efter min Mening

wilde komme til at bære en forøget Byrde, lige saa lidt, som jeg bestemt har angivet, hvilke Artikler der passende vilde kunne frittages for den Byrde, de nu bære, for at det skulde kunne siges, at der derigjennem bevirkedes en Lettelse for den mindre bemidlede Klasse.

H. Andersen: Jeg vilde have tilladt mig at henlede Opmærksomheden paa den samme Udtalelse af den høitærede Finantsminister, som nu sidst blev fremdragen af det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), idet det forekommer mig, at der ifølge denne kunde være nogen Grund til at tage den ærede Minister paa Ordet, for at se, hvorvidt han vilde gaa i Omlægningsprincippet med Hensyn til Toldafgifterne. Det Naturligste vilde være, at den ærede Minister selv gav sine Ord Udtryk ved at fremkomme med Forslag i saa Henseende; men der er Omstændigheder tilstede, som gjøre, at man kan forstaa, at den ærede Minister ikke føler sig faldet dertil; thi der foreligger jo for Thinget et Forslag til en fuldstændig Toldreform, og det forekommer mig da, at der turde være Anledning til, naar denne Sag atter kommer til Forhandling her i Thinget, at gjøre Skridt til, at der kunde aabnes en Forhandling med den ærede Finantsminister om en saadan Omlægning som den, han gjentagende har udtalt sig for. Jeg vilde finde det naturligt, om man, naar Toldloven igjen kommer til Behandling her, sendte den til et Udvalg og optog en Forhandling med den ærede Finantsminister om de Punkter, som han gjentagende har udtalt sig for. Hvad angaar den Beredvillighed, hvormed man fra Flertallets Side udtaler sig for at bevilge en extraordinær Skat, og den Fremstilling, man giver af Stattens Nødvendighed som Hovedbetingelse for, at man overhovedet kommer til at gjøre Noget ved Besætningsagen, da har denne Stemmning jo ligesom naaet sin høieste Potens i den Udtalelse, vi nylig hørte fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg), idet han sagde: Vi vilde betale. Jeg veed ikke, om det er det ærede Medlems Mening dermed at ville præsentere sig som Nutidens Herlus Trolle; men i alt Fald lode hans Ord saaledes, som vi for saa Dage siden saae Herlus Trolles Ord gjengivne i et af de Blade, der repræsenterer den Stemning, her er Tale om. Men er man virkelig saa beredvillig til at bringe det Offer og betale denne Skat, som man giver sig ud for, saa gjør de Skridt, som praktisk kan føre dertil, og lad det ikke blive ved at komme med Antydninger, hvis Realisering kan medtage Aringer. Vi have jo her i Thinget og i Rigsdagen overhovedet ført vidtløftige Forhandlinger om en Indkomstskat og ere omfider komne til et Resultat. Vi have jo en Lov af 2den Juli 1870, som giver Negler for en Indkomstskat. Den er endnu ikke opbrugt, idet den sidste Del af Skatten i sin Tid blev negtet. Jeg